

lende, hvis man kan kalde det at faa noget ud af en Lov — jeg ved ikke, om det ærede Medlem betragter det som noget videre, jeg betragter det som store Sager — at de eneste, som fik noget, de satte Pris paa, var de handlende, Arbejderne bleve skudte til Side. Ja, men hvorfor, det var sandelig ikke min Skyld, det var ganske simpelt fordi de handlende havde de bedste bundsforvandede; jeg kunde ikke gøre mere end at protestere til det sidste, jeg kunde kun erklære, at de handlende havde været hos mig og presset paa mig for at faa Lukning, og hvis de ikke fik det, vilde de gaa til Justitsministeren, som nok kunde skaffe den. Det ærede Medlem maa erkende, at det ikke var Socialdemokraterne, som have spoleret Lovforslaget; men Loven er bleven saa ensidig, som den er, ved den Behandling, som Sagen fik her, og ved den Støtte, som den fik, idet man gennemførte en Ubetydelighed af Lovforslaget i Stedet for at gennemføre det i det Omfang, hvori det burde have været gennemført.

Hvad der nu foreslaas, er et Tilbagefridt fra det bestaaende, og derfor er jeg imod det. Den ærede Minister sagde, at dette var kun et lille Spørgsmaal og skulde ikke strues op til noget stort. Jeg skal erkende, at det er et lille Spørgsmaal, det er ikke saa overordentlig meget; men det er i mine Øjne et Tilbagefridt fra det, som nu bestaar, og derfor er jeg imod det. Jeg har heller ikke, forekommer det mig, for mit Vedkommende søgt at strue det op til noget stort og betydningsfuldt; men jeg tror, det er betydningsfuldt for en Del Mennesker, hvis den Frihed, som de nu have ved Helligdagsloven, bliver indskrænket; det vil blive en Skuffelse for dem. Den ærede Minister siger, at vi kunne udelukke København og maaste derved gøre Loven saaledes, at vi ikke have noget imod den. Jeg siger, at efter min Mening vil den blive en Skuffelse for en stor Del af det tjenende Personale. Den ærede Minister dolerede over, at jeg snart tog Tjenerpersonalets Parti og snart slog mig paa Principalerne — jeg skal senere komme hertil. Jeg ved temmelig sikkert, at mange, som nu have Søndagsfrihed i Genhold til den nugældende Helligdagslov, ville faa denne Søndagsfrihed indskrænket, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget. Naar Thyndet kommer til Byen for at lufte sig, som det blev sagt; og der er aabent alle Vegne, vil de handlendes Søndagsfrihed blive indskrænket, og det vil være en Skuffelse for dem, hvad jeg ikke ser nogen som helst Grund til. Naar man siger — det var det ærede Medlem ved Siden af, som sagde

det — at det var et Slags Agrarforflag, men at han alligevel var imod det, og der fra anden Side blev sagt, at man i denne Agrartid ikke skulde afvise enhver Ting, som kunde være til Fordel for de handlende i Byerne, saa vil jeg sige til Repræsentanterne for de handlende og industridrivende i Byerne, som de mene at repræsentere her i Tinget: Ere de virkelig saa nøjsomme, at de ville stille dette Lovforslag lige over for de store Fordringer, som Agrarerne stille, saa lykønsker jeg Haandværket og Industrien i Købstæderne, hvis Interesse de forsvare. Skal det være et Tegn paa, hvad Ministeren vil give Haandværkere og handlende i Byerne som Kompensation for, hvad Landbrugerne forlange, saa siger jeg Velbetomme.

B. Nielsen: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (B. Holm) citerede min Udtalelse saaledes, at han synes at have forelsket sig i det Ord, som jeg sagde, at paa de Dage var det sædvanligt, at Thyndet skulde ind at lufte sig. Det er rigtigt nok, at jeg har sagt det; men det er en Forvanskning, naar det ærede Medlem bruger det alene. Jeg sagde det, fordi det er Sædvane, at saaledes benytter Thyndet Søndagen efter Skiftebage, og det nødvendiggjorde, at der ogsaa var Udgang til at anvende og bruge Penge paa anden Maade, ved at Butikkerne holdes aabne, saa at de kunde faa de fornødne Ting, da de ellers vilde bruge alle deres Penge i Værtshusene, som jo ikke ere luffede, og det vide vi jo alle, at de ikke ere.

Blem: Det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes) udtalte sig om, hvorledes Helligdagsloven blev vedtaget i Samlingen 1890—91 under de sidste travle Dages Arbejde, og at det, man tidligere havde vedtaget her i Tinget om Valgdagens Frihed, den Gang blev stemt ud; men det blev stemt ud, fordi det blev anbefalet af Højre og de moderate. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Aaret før havde det nedsatte Udvalg paa 9 Medlemmer skrevet i sin Betænkning — den er af 20de Marts 1890, og Udvalgets Ordfører var Henning Jensen, jeg tør vel nævne hans Navn, da han ikke længere er Medlem af Tinget — han skrev i Betænkningen, at Flertallet vil ikke være med til at foreslaa, at Valgdagen skal være en Fridag. Desuden er det Flertallets Mening, at denne Sag ikke bør sættes i Forbindelse med den Lov. Den første, som har sat sit Navn under det, var altsaa Ordføreren for det Lovforslag. Jeg vidste ikke, at dette